

I visse Tilfælde maa Hospitalet lade Patienter ligge frit, naaget de ikke opfylde Betingelserne herfor. Dette gælder særlig de saakaldte „tilskadekomne“, hvorved Hospitalet forstaar ikke blot saadanne Patienter, der ved tilføjet Vold, egen Skyld (Selvmordsforsøg) eller Ulykkestilfælde have lidt en eller anden legemlig Molest, hvorfor de, umiddelbart efter at samme er forarsaget, søge Indlæggelse paa Hospitalet, men tillige enhver Person, der henvender sig til Hospitalet om Indlæggelse, og hvis Sygdom ved den paa Hospitalet foretagne Undersøgelse skønnes at være af en saadan Beskaffenhed, at det vilde være usforvarligt at afvise ham, indtil han enten har opfyldt Betingelserne for at kunne optages paa Hospitalet som betalende Patient eller fremskaffet de sædvanlige fornødne Bevisligheder for at kunne optages som Fripatient.

Det vil være inhumant ikke i saadanne Tilfælde straks at modtage Patienterne. En udtrykkelig Hjemmel herfor findes desuden i Posterne 3 og 4 i fgl. Reskript af 11te Juni 1875. — Er en Patient indlagt som „tilskadekomne“, rettes der, saa snart hans Helbred tillader det, Henvendelse til ham om Vilkaarene for hans hidtidige Ophold paa Hospitalet og dets Fortsættelse. Bliver Resultatet heraf, at han hverken kan betale for sit Ophold eller opfylder Betingelserne for at erholde Friplads, f. Eks. som Udlænding, burde han for saa vidt straks udskrives, men naar hans Helbredstilstand ikke tillader en saadan Udskrivning eller Overskytning til et andet Hospital (Kommunehospitalet), sker dette selvfølgelig ikke. Man faar saaledes ved Hospitalets Regler om tilskadekomnes Modtagelse en Del Patienter liggende frit paa Hospitalet, naaget de ikke opfylde Betingelserne herfor. I 1899—1900 modtog Hospitalet under Benævnelsen „tilskadekomne“ i alt 288 Patienter; af disse bleve 89 betalende, medens Resten blev fritliggende, enten fordi de opfyldte Betingelserne herfor, eller fordi man ikke kunde forvare at udskrive dem eller overslytte dem til Kommunens Hospitaler eller Stiftelser. Under det foran angivne Antal i 1899—1900 af fritliggende og betalende Patienter ere de „tilskadekomne“ medtagne med de ovenfor nævnte Tal.

Ogsaa uden for Kategorien tilskadekommen kan en Person komme til at ligge frit paa Hospitalet uden at opfylde Betingelserne herfor; saaledes f. Eks. naar hans Depositium ikke fornys, eller naar den for ham stillede Kaution af en eller anden Grund ophører, og han ikke straks derefter kan udskrives paa Grund af sin Helbredstilstand.

Optagelse paa Hospitalet for Betaling.

Det er foran paavist, hvorledes der ud fra Undtagelsesbestemmelserne i Fundatsens Artikel 3 in fine og Artikel 4 efterhaanden udviklede sig en videre Adgang for Patienter til at optages paa Hospitalet for Betaling. I Almindelighed staar Afgangen hertil nu aaben for alle, og saaledes kunne ogsaa Udlændinge optages paa Hospitalet for Betaling. Derimod ere militære udelukkede herfra, efter at den senest med Militæretaten bestaaende særlige Ordning af dette Forhold er ophevet ved fgl. Reskript af 20de Marts 1857. — Ligeledes maa det antages, at Personer med fast Understøttelse fra Kjøbenhavns Fattigvæsen ifølge Fundatsen og senere Bestemmelser ere udelukkede fra Optagelse paa Hospitalet for Betaling. Efter den Udvikling, som Byens Hospitalsvæsen har taget, navnlig efter Kommunehospitalets Oprettelse, vil der ej heller af Hensyn til Patienternes Behandling være nogen Grund til at tillade, at Personer under Kjøbenhavns Fattigvæsen optages paa Frederiks Hospital; anderledes stiller Forholdet sig derimod med Hensyn til Landet og Byerne uden for Kjøbenhavn, idet Hospitalsvæsenet ikke overalt sammesteds endnu har naaet en tidsvarende Udvikling, og hvor de forholdsvis mindre Hospitaler og Sygehuse ej heller kunne være beregnede paa at behandle sjældnere forekommende alvorlige Sygdomme paa den mest hensigtsmæssige Maade efter de nyeste Kurmetoder. Frederiks Hospital modtager derfor for Betaling af vedkommende Kommune enkelte Fattiglemmer uden for Kjøbenhavn. — Patientbetalingen har været af forfællig Størrelse til de forskellige Tider, men ogsaa inden for den samme Tid gjordes der Forskel ikke blot i Henseende til Ceneværelser med bedste og almindelig Pleje og Følelsesstuer, men ogsaa med Hensyn til Patienternes Opholdssted og Nationalitet. Saaledes er det tidligere fremdraget, at da det tillodes udenbys Patienter at optages paa Hospitalet, skete det for en Betaling, der var ikke saa lidt højere end